

Adaptační kurz 6. B

Po prvním týdnu ve škole jsme společně vyjeli na adaptační kurz do námi již prověřeného rodinného penzionu ve Smečně. Dnes nás nečekalo slunečné ráno, ale přesně naopak. Déšť, kam se podíváš. Autobus přijel s půlhodinovým zpožděním. Vzhledem k dešti vyjeli i sváteční řidiči a na všech silnicích do Prahy byly kolony. Naložili jsme kufry a tašky a vydali jsme se na cestu. Plánovaný příjezd se trochu protáhl, ale nám to nevadilo.

Již na nás čekala otevřená brána a velmi milá a vstřícná paní provozní. Už ve škole jsme se rozdělili do pokojů tak, jak nám to vyhovuje. Podle těchto seznamů jsme se ubytovali. Nemohli jsme se kvůli dešti rozdělovat na zahradě, ale se všemi kufry a taškami jsme se naskládali do jídelny. Během chvíle jsme byli ve svých pokojích. A tam nás čekala paráda ... čisté, útulné pokoje s vlastním sociálním zařízením. Moc se nám líbí.

Sešli jsme se ve společenské místnosti a náš pobyt začal seznámením s pravidly. Ta nás ani nepřekvapila, jsou stejná jako ve škole. Blížil se čas oběda. Ale ještě před obědem jsme se museli společně domluvit na čase budičku a večerky. Dříve než jsme se vydali na oběd, začali jsme aktivitu na zapamatování jmen spolužáků. A dokončili jsme ji po obědě. Nalepili jsme si bílé štítky na trička a ve dvojicích (z bývalých různých tříd) jsme si říkali, co nás baví, co děláme ve volném čase. Vždy jsme si na jmenovku napsali navzájem jedno písmeno ze jména. Vypadá to jako jednoduchá aktivita, ale nás pěkně potrápila. Někteří neposlouchali zadání a hned si nadepsali štítky svým jménem. Víte, kolik z nás zůstalo v klidu sedět s čistým nepopsaným bílým štítkem? Tomu neuvěříte. 2! Z dvaceti. Když jsme splnili úkol, rozdělili jsme se do skupin podle počtu písmen ve jméně a navzájem jsme si říkali, co jsme si zapamatovali. Poté jsme se scházeli ve skupinách, podle našich zájmů, abychom se lépe poznali...

Čekal nás výborný oběd – zeleninová polévka, kuře na divoko a pečený brambor se zeleninou. Téměř všichni jsme si moc pochutnali. S plnými bříšky jsme si šli odpočinout. Tedy jako odpočinek to opravdu nevypadalo. Po polední pauze jsme dokončili předchozí aktivitu a začali tvořit pravidla třídy. Naštěstí už přestalo pršet, tak jsme mohli pracovat venku. Pracovali jsme samostatně, ve dvojicích, ve skupinách a na závěr všichni společně. Vybrali jsme tři pravidla. Šlo nám to docela rychle, a všichni jsme spokojeni. Poté jsme si o pravidlech povídali, abychom všichni chápali, co znamenají. Přesně nám vyšel čas a my jsme se vydali na svačinu. Byl banán a karamelový croissant. Celý den máme možnost chodit do kuchyňky a připravit si pití – vodu se šťávou.

Před večeří jsme ještě stihli trochu literárního a dramatického umění. Náhodně jsme se rozdělili do skupin. Dostali jsme kartičky s rozstříhaným příběhem o oslících. Měli jsme za úkol sestavit a napsat příběh a poté ho dramaticky zpracovat. Na závěr jsme vše předvedli svým spolužákům. Náhodné rozdělování do skupin vede k tomu, že čím dál víc komunikujeme napříč celou třídou. Někomu to jde lépe, někdo se musí více snažit. Na zahradě jsou prolézačky, ping pong, trampolína, ale zatím jsme neměli možnost je využít. Volný čas trávíme hrami i společným povídáním. Úderem šesté hodiny jsme spěchali na večeři. Měli jsme výborné noky se smetanovou omáčkou, opečenou slaninou a tvrdým

sýrem. Bylo to tak dobré, že jsme si chodili pro přídavek. Opět následoval krátký odpočinek.

Náš pracovní den ještě neskončil. Poslední aktivita byla oddechová. Byl to Strom. Řetězili jsme informace na dané téma. Např. „Já jsem strom ...já jsem pejsek, který na ten strom čůrá já jsem blecha na tom psovi...“ Naučili jsme se, co je nevyžádaná rada, jak nabídnout spolužákovi pomoc a jak si o pomoc říct.

Touto aktivitou skončila dnešní pracovní část. Až do večerky jsme byli na pokojích nebo ve společenské místnosti. Blíží se čas večerky a my už se chystáme do pelíšků.